

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1319/2019
23.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Борислава Рајића и др., због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Борислава Рајића, адвоката Страхиње Павићевића и браниоца окривљеног Војислава Кондића, адвоката Срђана Ђурђевића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 15/18 од 11.12.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 392/19 од 16.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Борислава Рајића и Војислава Кондића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 15/18 од 11.12.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 392/19 од 16.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 15/18 од 11.12.2018. године, окривљени Борислав Рајић и Војислав Кондић су, поред осталих, оглашени кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 33. КЗ, и осуђени и то окривљени Борислав Рајић на казну затвора у трајању од четири године, а окривљени Војислав Кондић на казну затвора у трајању од три године, у које казне им се урачунава време проведено у притвору од 20.10.2017. године па надаље. На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени Борислав Рајић и Војислав Кондић су обавезани да плате судски паушал у износу од по 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка и то окривљени Борислав Рајић у износу од 25.637,63 динара, које је обавезан да плати Вишем суду у Зрењанину, док су окривљени Борислав Рајић и Војислав Кондић, обавезани да солидарно са окривљенима АА и ББ плате износ од 7.500,00 динара Вишем јавном тужилаштву у Зрењанину, а све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 392/19 од 16.05.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину,

бранилаца окривљених АА, Војислава Кондића и Борислава Рајића, као и жалба окривљеног ББ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено су поднели бранилац окривљеног Борислава Рајића, адвокат Страхиња Павићевић и бранилац окривљеног Војислава Кондића, адвокат Срђан Ђурђевић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да обе побијане пресуде преиначи тако што ће окривљене ослободити од оптужбе да су извршили предметно кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених Борислава Рајића и Војислава Кондића су неосновани.

Браниоци окривљених Борислава Рајића и Војислава Кондића у захтевима за заштиту законитости истичу да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати и то на снимљеним телефонским разговорима који су прибављени на основу Наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину Кпп 119/17 од 22.06.2017. године, која је продужена Наредбом судије за претходни поступак од 29.09.2017. године. У вези са тим, браниоци окривљених у захтевима указују да посебна доказна радња тајни надзор комуникације према одредби члана 167. став 3. ЗКП, може трајати три месеца, а да се због неопходности даљег прикупљања доказа може продужити највише за три месеца. У конкретном случају, наредбом судије за претходни поступак од 22.06.2017. године, одређено је спровођење тајног надзора комуникације, док је наредба којом је за још три месеца продужено спровођење наведене доказне радње донета дана 29.09.2017. године, дакле, седам дана након истека рока од три месеца на колико је најпре било одређено трајање ове радње, због чега се, према наводима захтева, сви снимљени разговори и њихови транскрипти од 19.10.2017. године и 20.10.2017. године, незаконити докази на којима се у смислу члана 16. ЗКП, пресуда не може заснивати, будући да су прикупљени након незаконитог продужења посебне доказне радње тајни надзор комуникације.

Врховни касациони суд налази да из списка предмета Вишег суда у Зрењанину Кпп пов. 119/17 произлази да је судија за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину на основу образложеног предлога Вишег јавног тужиоца у Зрењанину Стр пов 55/17 од 22.06.2017. године, на основу члана 166, 167, 171. и 172. ЗКП, донео наредбу Кпп пов 119/17 од 22.06.2017. године, којом је одређено спровођење посебне доказне радње тајни надзор комуникације према НН лицу из ..., Општина Нови Кнежевац, које лице је накнадно идентификовано као Борислав Рајић. Након тога, Виши јавни тужилац у Зрењанину је дана 29.09.2017. године, поднео предлог Стр. пов. 55/17 да се трајање наведене доказне радње према

осумњиченом Бориславу Рајићу продужи за још три месеца, те је судија за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину дана 29.09.2017. године, донео Наредбу Кпп пов.119/17 од 29.09.2017. године, којом је наведена доказна радња продужена за још три месеца.

Стоји чињеница да у конкретном случају по истеку времена трајања посебне доказне радње тајни надзор комуникације од три месеца – 23.09.2017. године није одмах донета наредба којом би било продужено трајање ове мере у смислу члана 167. став 3. ЗКП-а, већ шест дана касније. Међутим, то по оцени овог суда, не указује да је правноснажном пресудом самим тим учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Наиме, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама тог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Имајући у виду да су чињенице које су у току овог кривичног поступка биле предмет доказивања нижестепени судови утврдили на основу других доказа изведених током поступка и то делимично на основу одбране окривљеног Борислава Рајића (у погледу чињеница да је са осуђеним ВВ преговарао око превоза миграната, што је саопштио окривљеном ББ, који је одлучио да учествује у свему, да је окривљени Војислав Кондић, пошто му је он рекао да пронађе возача који би управљао комбијем ради превоза то и учинио, на који начин и где су се он и окривљени ББ састали са окривљенима Војиславом Кондићем и ГГ и како су отишли до Новог Кнежевца, где су сви ухапшени чим је стигао комби са мигрантима) и одбране окривљеног Војислава Кондића (у погледу чињеница да га је окривљени Борислав Рајић звао да би му обезбедио возача, да је он као возача ангажовао окривљеног ГГ, да су се он и окривљени ГГ најпре састали у ... са окривљенима Бориславем Рајићем и ББ а затим сви заједно отишли до Новог Кнежевца, где су ухапшени када је стигао комби са мигрантима), а затим и на основу одбране окривљених АА и ББ, одбране осуђеног ВВ, уговора о најму возила од 20.10.2017. године, форензичке документације ПС Нови Кнежевац од 20.10.2017. године, са извештајем о форензичком прегледу лица места, исказа испитаних сведока ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ, а не само на основу снимљених телефонских разговора прибављених на основу Наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину Кпп пов 119/17, то у конкретном случају није дошло до битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које би било нужно укидање правноснажних пресуда.

Наиме, очигледно је да би и без наведених снимљених телефонских разговора, била донесена иста пресуда.

Имајући у виду све наведено, по оцени овога суда, неосновано браниоци окривљених Борислава Рајића и Војислава Кондића, у захтевима истичу да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Весна Веселиновић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић